

5.6.98

Matalammun korvessa kuuntua huukkaja, etäänää vastaa toinen. Itäluukki meni myötäiseksi vastajaksi yhdeksältä sille tainnuin. Kiertelin ja kuuntelin välistä huukkajan huudot kuuluvat lähemmää, en ole ihan varma onko niitä kolme vai siirtyikö ne viimeksi kuului aika läheltä. Se oli eilen illalla.

Tänään lähtiessäni tänne huvilalle, peipat visisivät kotikankaalla, kuulin ne nyt ensi kerran.

Tätä kirjoittaessa kuulin joutsenten äänen, kaksi joutsenta lentää matalalla joen uomaa seuraten. Eivät vilä laskeutuneet. Etelän suunnalta kuuluu koti kirkon kellat ne kutsuvat toisen pääsiäispäivän sanomaa kuulomaan, on tyventä auringosta.

Muistelimme eilen Jarmon kanssa takavuosisen hirveän kaatoja, seuraava tapaus sattui kymmenkunta vuotta sitten ja noin kilometrin päässä tästä huvilalta.

Minulla oli harmaa hirvikoina nasttu Ana mukanaani Jarmolla uros myös norjan harmaa, reauha tekijä. Jarmo ja Pisto telivät pohjoisen suunnasta Kallia kankaalta, minä etelän suunnalta Tastulan järseltä päin lähdenevan reunaa. Olimme kulkeneet noin kilometrin ja saivat kun saavuin rämeelle joka oli ojitettu, se kasvoi hyvin hoidettuna upeaa koivu lehtoa. Kaira oli minun edessä noin sadan metrin päässä, näin, myös hirvi käveli pää sivulle kääntyä noin katen ja puolen sadan metrin päässä, atin kiikarista lupet pois, mutta en kerinnyt tunnistamaan alksarvet. Hirvi häipyi puuden somaan myös kaira, haukkua ei tullut. Etäältä kuuluu Jarmon kaira haukkuvan, haukku katkeaa, kuuntelen. Nyt haukku alkaa uudelleen edestä.

läheltä. Odotan haukku on siirtyvää nyt hitaasti tulevat suoraan kohti. Kolme niitä on lehmiä edellä vasat molemmiin puolin koira kiertää nyt hirvien eteen, vasemmänpuoleinen vasa kääntää kylkensä minua kohti. Otan pistikolle, pistikko löytää lavan laustan, laukaus tulee, ne kymmenet tuhannet särjetyt savikiekan savi kiekot ovat opettaneet tuon laukaisun hirvi nytkähtää, mutte ~~lähtee~~ lähtee Emo seura. Toinen vasa seisoo jökötää karvat pystyssä, kuin vihainen koiran pentu joka on vähän säikähtänyt. Tystyisin kyllä ampumaan senkin. Meillä on sääntö että kaksoisvasoita ammutaan vain toinen, silloin toinen vasa jää emolle henkivakuudeksi ~~Myösk~~ Myöskin uros hirven saa ampua.

Vähän matkan päässä kuuluu seisanta haukku, myös tämä toinen vasa lähtee samaan suuntaan emonsa jälkeen. Haukku katkeaa, kävelen siihen suuntaan mistä viimeksi kuului. Tuusto pienenee etäältä näen koiran vasa on maassa, läheisen valmiina kuullut on. Kylken koiran vasan luo puuhun. Koiralla on tutka panta tiedon että pojat löytävät sen ohjaimana kaadolle. Nyt tulee myös minun koira, sen verran tulee kärkeä että Jarmun koira vetää päänsä läpi pannaan te, mutte pysyy kuitenkin kaadolla. Pistä ei tarvitse araan vasan Jarmo ja kisto tulevat nyt myös apuun. Kun olemme saaneet työt tehdyksi ilmoitan radio puhelimella paikan moston punaisen hirvi- liivimi saikkaran mokkaan lijuksi ja lähden hakemaan paketti autaa lähimpää tien reunaa minne sovimme, että hirvi vedetään. Ana, tuo minun harmaa hirvi koira martha oli kaunis koira hyvää haukkua siitä ei koskaan tullut. Koira oli lähihakuinen löytöhaukkuja se sai, mutte sitkeyttä sillä ei ollut

toisin kuin muilla norjanharmailla yhdessä. Tämä rotu on yli sitkeää. Sisäksi se, että koira on lähikätkä kuin sen haukulla hirvi ei kestä koska se on saanut jo veinun mihestä. Elmo, veljimiehen vävy jolta koiran ostin haki sen takaisin ja lupasi toimittaa toisen tilalle, näin myös kävi sain nykyisen hirikouen Tuusun.

Olen pitkään hirven metsästyksen harrastuksen aikana kokeillut jos minkä rotuisia koiria, on sekä otteisia Suomen pystykorvia? Karhukoiria 2 kpl, Länsisiperian laika Engdammian kettukoira ja harmaista nyt ja toinen, liian kauvan meni ennenkuin löysin toimivan koiran.

Muistikirjassani on merkitty *Tätkäkangas 2 vesoc*

Elettiin kahdeksankymmenen vuoden alkuvuorina. Hirviä oli paljon. Taisto oli tuonna vuonna porukan johtaja. Annunin sinä vuonna 4 hirveä.

Alimme metsällä Pitkällä kankaalla, tuo paikka on köyhäjoen etelä puoli, Lehnikosken sillalta yhtenäisen metsä aina Vintturin kaululle asti. Teirisen viljelykset ovat kankaan eteläpuolella, Sekä Tastulan kylä. Vintturin tie kulkee tämän pyyntialueen itäpuolelle. Alin tuolloin ajomiehenä, koiria ei ollut mukana. Vahtikelpu oli tuon tien suuntaisena puolen taisto kilometrin matkalla, noin sata metriä tieltä.

Ajo oli huuta ajo jolloin pyrittiin huutamalla ja kalistelemalla saada hirvet liikkeelle ja kohti vahtimiehiä. Tällä huutamisella oli sekin etu että ajorintama säilyi yhtenäisenä eikä repeillyt.

Lähdimme Lehnikosken sillalta. Johtaja tähti yhtä aikaa suorana linjana minkään paasikin